

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 10. Paupertas oratio quàm potens?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

284 Cap. XI. Pauperum diuitias,

profectò hanc virtutem egregiè fulcit pauperas. Quare Religiosi vnà & paupertatē vount, & castitatem. *Vis esse perfecta*, scribit ad Hedibiam S. Hieronymus, & in primo stare fastigio dignitatis? fac, quod fecerunt Apostoli: *vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & sequere Saluatorem, ut nudam solamq; crucem nuda sequaris & sola.* Facile enim est, cogitare, superato amore diuitiarum, Apostolos & matrimonij carere voluisse. Nam si vxores habere voluissent, soliciti esse debuissent de modis, quibus familiā alenda fuisset.

S. Hieron ep.
150.

1. Cor. c. 7. 33. Siquidem, qui cum uxori est, solicitus est quæ sunt mundi, quomodo placet uxori, & diuisus est. In quæ verba D. Anselmus ita scribit: *Solicitus est, quæ sunt mundi, &c. id est, studet multiplicare diuitias varians supellectilem, ut habeat, unde pascat uxorem, & filios.*

§. X.

Pauperis oratio quām potens?

Nihil de obedientia dicam, cùm constet, diuites imperia magis affectare, quām obsequia; & mandare malle, quām obsecundare: pauperes autem vt ad seruiendum promtos, ita & paratos ad obediendum. Quòd si autem inopū est, se se libenter sub-

mi-

mittere iugo potentiorum, atque illis patere, quantò maiore reuerentia se Deo subjicient atque ab illo opem petent? Quòd si oratio humiliantis se penetrat nubes, & tantò Eccli. 35.
altius ascendit, quantò se orans profundius demittit; nemo profectò humilior esse sollet, quam pauper, ad quem se Deus ipse inclinat, de quo David ait: *Respexit in oratione humilium, & non sprenuit precem eorum.* Psal. 103. 18.

Quisunt isti humiles? illi qui alibi pauperes vocantur; ita enim dicitur: *Oculi eius in pauperem respiciunt.* Quid ergo? an diuitum orationes non admittit Deus? Respondet Chrysologus: *Deus suscipit pauperes, sed diuites non repellit; habentes suscipit, & ad se attrahit non habentes.* Nimirum sanè diuites non repellit, si ipsi venire, & pulsare non negligant, si institerint, ut admittantur, non excludentur liminibus; sed pauperes attrahuntur, quia quasi velint nolint adducuntur. quo pacto? per orationem qua ad Deum ascenditur, & mens in Deum eleuatur. Magnum tamen est inter pauperis, & diuitis orationem discrimen. Orat diues, quem grauant opes: mille curis distrahitur, milles perturbationibus retrahitur: oratio talis ascendit, sed tam languens immo frigida,

da,

da, ut loco beneficij haberi debeat, si non
repellatur, & dicatur: *nescio vos.* Orat & pau-
per, sed quia nudus est, & saeculi impedi-
mentis liber, immo à calamitatibus etiam
impellitur, ideo oratio eius expeditius, sine
onere, ardentiūs cum calamitate ad cælum
euolat, & velut in funiculis Adam attrahi-
tur. Agite igitur, siue sponte, siue per vim
pauperes, hoc vobis nunc supereft, vos, or-
atio, & affectus vester ad Deum tanto po-
tentius attrahitur, quanto pauciores habet
impedientes. Nihil ergo vobis deesse dicite:
omnia potest, cuius oratio accessum habet
ad omnipotentem. Hæc solem stitit in me-
dio cælo; immo etiam ad decem horas re-
troegit. Talia qui potest, cur queratur, sibi
bouem abactum? aut ademtum peculium?
Quamquam omnino, qui queritur, talia
non potest. Voluntarij enim pauperis ora-
tio ad Deum attrahitur, qualis fuit D. Do-
minici, qui auditus est dicere, nihil se um-
quam à Deo precibus contendisse, quod non
impestrarit. §. XI.

*Paupertas spe & fiducia itemq; institia & for-
titudine locuples.*

Ecce quam potens sit pauper Dominicus!
Nihil simile audet dicere vel potentissimus

Impe-

Iosue 10.
4. Reg.
20.

Petr. Ri-
bad. in
yita eius.